

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J.Z.**, bytom V. zastúpeného JUDr. S., advokátom v N., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul.29.augusta č. 8, o predčasný starobný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2010, č. k. 23Sd/133/2009-45, v spojení s opravným uznesením z 8. júla 2010, č.k. 23Sd/133/2009-55, v časti o výške trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2010, č.k. 23Sd/133/2009-45, v spojení s opravným uznesením z 8. júla 2010, č.k. 23 Sd/133/2009-55, **o d m i e t a**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 31. marca 2010, č. k. 23Sd/133/2009-45, v spojení s opravným uznesením z 8. júla 2010, č.k. 23Sd/133/2009-55, zrušil rozhodnutie odporkyne z 27. apríla 2009 číslo X., ktorým priznala navrhovateľovi starobný dôchodok v sume 319,40 € mesačne od 17. februára 2009 podľa § 250j ods. 1 písm. d) OSP a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi do rúk jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 438,90 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že odporkyňa podľa § 67 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa čl. 46 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatnení systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnané osoby, samostatne zárobkovo činné osoby a členov ich rodín pohybujúcich sa v rámci spoločenstva rozhodla, že navrhovateľ ku dňu vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok 17. februára 2009 získal 5478 dní obdobia dôchodkového

poistenia, čo je 15 rokov a 3 dni obdobia dôchodkového poistenia. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a o doplnení niektorých zákonov bola 17. februára 2009 suma životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu 178,92 € mesačne a 1,2 násobok tejto sumy predstavuje 214,71 €. Podľa názoru súdu prvého stupňa teda suma predčasného starobného dôchodku navrhovateľa je vyššia ako 1,2 násobok životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, preto navrhovateľ splnil podmienky vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok.

Krajský súd poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. októbra 2009, sp. zn. 9So/15/2009 v obdobnej veci, podľa ktorého je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov vo vzťahu k aplikácii v čl. 46 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 keď nezdôvodňuje, akými právnymi úvahami a skutkovými zisteniami odporkyňa dospela k záveru, že predčasný starobný dôchodok vznikol navrhovateľovi len s prihliadnutím na doby poistenia získané podľa právnych predpisov Českej republiky. Dokazovaním považoval krajský súd za preukázané, že navrhovateľ nepretržite vykonával prácu pre oblasťný závod Nitra v kompresorovej stanici Ivanka pri Nitre a 31. decembra 1992 bolo sídlo jeho zamestnávateľa v Slovenskej republike. Priznaný predčasný starobný dôchodok v Slovenskej republike nie je doplnený obdobnou dávkou z Českej republiky, a teda vypočítaný teoretický predčasný starobný dôchodok je pre navrhovateľa diskriminujúci. Súd zistil, že z toho dôvodu by mala odporkyňa zvážiť možnosti takéhoto právneho posúdenia a zohľadniť celú dobu poistenia navrhovateľa do zániku Českej a Slovenskej federatívnej republiky.

Rozsudok napadla odporkyňa včas podaným odvolaním v časti, v ktorej jej krajský súd uložil povinnosť nahradiť trovy konania navrhovateľovi v sume 438,90 € a zaplatiť ich právnemu zástupcovi navrhovateľa. Podľa nej by mala zaplatiť za sedem úkonov právnej služby náhradu trov konania navrhovateľa 429,83 €. Uviedla, že s poukazom na § 167, § 201 a § 202 OSP odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu o náhrade trov konania je prípustné s tým, že suma trov konania nebola stanovená v súlade s právnymi predpismi o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Navrhovateľ žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno vyhovieť.

Podľa druhej vety § 250s OSP proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

V prejednávanej veci krajský súd zrušil rozhodnutie odporkyne z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. d) OSP (hoci nesprávne uviedol ods. 1, čo napravil opravným uznesením z 8. júla 2010 sp. zn. 23 Sd/133/2009-55) a vec jej vrátil na ďalšie konanie preto, že dospel k záveru, že je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Zo spisov vyplýva, že dôvodom zrušenia rozhodnutia odporkyne bola najmä nepreskúmateľnosť jej rozhodnutia z hľadiska právneho a logického výkladu, v dôsledku ktorého pri zápočte dôb poistenia a následne pri výpočte predčasného dôchodku neboli navrhovateľovi zohľadnené doby zamestnania v Českej republike. Z uvedenej skutočnosti potom vyplýva, že súd prvého stupňa nepochybil, keď zrušil napadnutý rozsudok z dôvodu nepreskúmateľnosti a nedostatok dôvodov. Proti takémuto rozsudku nie je podanie odvolania prípustné, preto uvedený rozsudok nemožno napadnúť odvolaním ani v časti o trovách konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odvolanie odporkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP odmietol.

Navrhovateľovi odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania za napísanie návrhu na opravné uznesenie z 20. mája 2010 - čl. 55, v súlade s druhou vetou § 250k ods. 1 OSP, pretože si ich neuplatnil a nevyčíslil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. apríla 2011

JUDr. Elena Zavadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová